

Psalmus

erat vota laudis que redderet deo. In illo plane erat arca sancti pectoris: sur diabolus non inuaserat: plen' erat vñ sacrificaret. Audí q̄ habebat: audi que ptulit: Dñs dedit dñs abstulit: sicut dñs placuit ita factū ē: sit nomen dñi bñdictū. O diuinitic interiores: quo sur nō accedit: Ipe dederat deus vñ accipiebat: ipe ditauerat: vñ illi offerebat qđ amabat. Laudē a te qrit de': confessi onē tuā qrit de'. S̄ d agro tuo aliqd datu rus es. Ipe pluit vñ haberet. Be area da tur' es aliqd. Ipe instituit quod datur' es. Quid daturus es qđ ab illo nō accepisti: Quid enī habes qđ nō accepisti: Be cor de dabis. Ipe dedit fidē: spē: caritatē: h̄ p latur': hoc sacrificatur' es. Sed plane oia illa cetera pōt tibi auferre inimicus inuito: hoc auferre nō pōt nisi violēti. Illa pdet et inuit'. Et volēs habē aurū perdet aurū: et volens habere domū pdet domū: fidē nēmo pdet nisi qui spreuerit. In me sunt de' vota tua: que reddā laudes tibi: qr̄ eruisti aiam meā de morte: oculos meos a lachry mis: Et pedes meos de lapsu. At placea cora deo in lumine viuentū. Merito non placet filijs alienis longe factis a sanctis: quia nō habent lumen viuentū unde videant qđ deo placet. Lumen viuentū est lumen inmortaliū: lumen sanctoru. Qui nō est in tenebris: placet in lumine viuentū. Attendit homo et ea que ipi' sūt: nemo scit qualis est: deus videt qualis est. Aliqñ et ipm̄ diabolus latet: nisi temptet nō inuenit: sicut de isto viro quē modo cōmemorau. Nouerat eū deus: et ei testimonisi phibebat. Diabolus eū nō nouerat: et ideo dixerat: Nūquid nō Job gratis colit deū? Videate quo prouocat inimicus ibi pfectio est: videte quid obijcit inimicus. Videbat hominē deo seruientē: in omnib' obsequētem: omnia bene operantē: et qr̄ diues erat et felicissima dom': hoc obijcit: qr̄ ideo colit deum: qm̄ dedit illi hec omnia. Nūquid nō Job gratis colit deum? Hoc enim erat verū: hoc lumen viuentū ut gratis coleret deum. Deus videbat in corde serui sui cul tum suū gratuitū. Placebat em̄ illud cor i conspectu domini in lumine viuentū: diabolum latebat: quia in tenebris erat. Admissit deus temptatorē: nō vt ip̄e noscet qđ nouerat: s̄ vt nobis noscendū et imitandū preberet. Numquid enim si temptator non admitteret rideremus nosip̄i in Job qđ deberemus et yellemus imitari? Admissus

LVI.

est temptator: abstulit omnia: remansit ille solus a facultatib': solus a familia: solus a filijs: plen' deo: vxor sane relicta erat. Hi sericordem putatis diabolū qui ei reliquit vxorem? Nouerat p̄ quez deceperat Adā: suam reliquit adiutricem: non mariti consolatricem. Ille ergo plenus deo i quo vota erant que redderet laudis: vt ostēderet quia gratis deum colebat: nō ideo qr̄ tan ta acceperat: et amissis omnib' talis est: q̄a illum qui dederat omnia non amusit. Dom̄ dedit inquit: domin' abstulit: sicut domino placuit ita factū est: sit nomē domini benedictū. Gulnere etiam pcussus a capite vſq; ad pedes: integer tñ intus respōdit tēptatrici: de lumine viuentū: de lumine cordis sui: Locuta es tanq; vna ex insipientib' mulieribus: id est tanq; ea que nō habet lumen viuentū. Lumen enim viuentū sapientia: et tenebre insipientū stulticia est. Locuta es tanq; vna ex insipientibus mulieri bus: carnē meaz vides: lumen cordis mei nō vides. Poterat em̄ illa tunc virū amplius amare si pulchritudinem interiorem nosset et inspicere: vbi ille pulcher erat cora oculis dei: qr̄ in illo erat vota que redderet laudis deo. Quomō illud patrimoniu nō inuaserat inimicus? Q̄ integrū erat quod possidebat: et propter quod amplius possidēt sperabat iterus a virtutibus in virtutem. Ergo fratres ad h̄ valēt nobis bec oia: vt deum gratis diligam'. In illo semp speremus: nec hominē nec diabolū timeamus. Nec ille: nec ille facit aliqd: nisi quātū p̄mittitur. Permitti ad nihilū potest: nisi qđ nobis prodest. Toleremus malos: sumus boni: quia et nos sum' mali. Pronibilo saluos facies deus omnes de quibus despare nō debemus. Ergo de nemine desperemus: p̄ omnib' quos patimur orem': a deo nunq; recedam'. Patrimoniu nřm ip̄e sit: sal' nřa ip̄e sit: spes nřa ip̄e sit. Ip̄e hic p̄solator: ibi munerat: vbiq; viuifactor et vite dator: nō alter' vite: sed illi' de q̄ dictū ē: Ego sum via et veritas et vita: vt et hic in lumine fidei: et ibi in lumine speciei tanq; i lumine viuentū in p̄spectu dñi placeam'.

Explicit Tractatus de ps. LV.

Incipit Tractatus de ps. LVI.

Habuimus in euāgelio modo fratres: quātū nos diligat dñs et salvator noster Jesus christus: deus apud patrē: hō apud nos ex nobisip̄is: iaz circa p̄is dexterā: Audistī quātū nos diligis?

Psalmus

gat. Nam sue caritatis mensurā et ipse dixit et nobis indixit: mandatū suū dicens esse: ut nos inuicē diligamus. Et ne quererem⁹ dubitātes et cœtuantes: quātū nos debeam⁹ inuicē diligere: quātag⁹ illa sit que deo plāceat caritatis pfecta mensura: ea em̄ per secta est q̄ maior eē nō potest: ipse exp̄lit: ipse docuit: et ait: Maiorē hac caritatem nemo habet: q̄b ut animā suā ponat q̄s p amicis suis. Fecit ipse quod docuit: fecerunt apostoli quod ab illo didicerūt: et nobis faciendum p̄dicauerunt. Faciamus et nos: quia et si nō sumus qd ille bñ id qd creauit nos: quod ille tamen sumus bñ id quod factus est ppter nos: et si solus fecisset: forte nemo nostrū deberet audere imitari. Ita enī ille homo erat ut et deus esset. Sed in eo q̄ bō erat: imitati sunt serui domini: et discipuli magistrū: et fecerunt qui nos precesserūt in familia eius: patres quidē nostri: sed inde cōserui nostri. Neq̄ imparet hoc deus ut faceremus: si impossibile esse iudicaret ut hoc ab homine fieret. Si cōsiderās infirmitatem tuam deficis sub pcepto: confortare in exemplo. Sed etiā exemplū ad te multū est: adest ille qui p̄buit exemplū: ut p̄beat et auxiliū. Audiam⁹ q̄ et i isto psalmo: Oppor tūne nāq̄ accidit et illo p̄curante: ut ei cōsonaret euangelū: cōmendās nobis dilectionē christi: qui aiaz suā posuit p nobis: ut et nos animā nostrā p̄fratrib⁹ ponam⁹. Concordauit et consonuit huic psalmo: ut videam⁹ quō ipse dñs n̄f animā suā posuit p nobis. Psalm⁹ em̄ iste passionem ipius cantat: et qm̄ totus christ⁹ caput ē et corp⁹: qd bñ vos nosse nō dubito: caput ē ipse saluator noster: passus sub pontio Pilato: q nūc postea q̄ resurrexit a mortuis: sedet ad dexterā patris. Corp⁹ aut̄ eius ē ecclia: nō aut̄ ista aut illa: s̄ toto orbe diffusa: Nec ea que nūc est i homib⁹ qui p̄sentē vitā agūt: sed ad eā p̄tinēt̄ etiā his qui fuerūt ante nos: et his qui futuri sunt post nos usq̄ in finem seculi. Tota enim ecclesia constans ex omnibus fidelibus: quia fideles omnes membra sunt christi: habet illud caput possum in celestibus quod gubernat corpus suum: et si separatum est visione: sed annexit caritate. Quia ergo totus christ⁹ caput est et corpus eius: ppter ea in omnib⁹ psalmis sic audiāmus voces capitū: ut audiām⁹ et voces corporis. Noluit. n. loqui separatim: q̄r noluit esse separatus dicens: Ecce ego vo b̄scum sum usq̄ ad cōsummationē seculi.

LVI.

Si nobiscum est: loquit̄ in nobis: loquit̄ de nobis: loquit̄ per nos: q̄r et nos loquimur i illo: et ideo verū loquimur qui in illo loquimur. Nā qñ in nobis et ex nobis loqui voluerimus: in mēdacio remanebim⁹. Quia ḡ passionē dñi cantat iste psalmus: vide quē titulū habeat. In fine. Finis ē chri stus. Quare dicit⁹ ē finis: Nō qui cōsumat sed qui cōsummet. Cōsumere eīn p̄dere ē: cōsummare p̄ficere. Finitū em̄ quicqd dicimus: a fine dicim⁹. Ulter dicim⁹: finitus est panis: ulter dicimus: finita est tunica q̄ texebat. Finitus ē panis q̄ māducabat: finita ē tunica que texebat. Panis ergo finitus ē vt cōsumeret: tunica finita ē vt p̄ficeretur. Finis ḡ p̄positi n̄f christ⁹ est: q̄r quātūlibet conenur: in illo p̄ficiunt̄: et ab illo p̄ficiunt̄: et hec est pfectio n̄f ad illū pue nire: Sz cū ad illum p̄uenitis vltra nō que ris: finis tuus est. Quomō em̄ finis vte locū est quo tendis: quo cum p̄uenitis: iam manebis. Sic finis studij tui: p̄positi tui: conat⁹ tui: intentiōis vte: ille est ad quē p̄tendis: ad quē cum p̄uenitis vltra nō de siderabis: quia melius nihil habebis. Ip̄e ergo et exemplū nobis vñēdi p̄posuit i hac vita: et premū viuendi dabit in futura vi ta. In finem ne corruppas ipsi. David in tituli inscriptionē: cū fu geret a facie Saul in spelucam. Re ferentes nos qdēz ad sanctā scripturā: inuenimus sanctū David illū regē israel: ex q̄ etiā nomē accepit psalterium Davidū: p̄secutore p̄ssum esse Saulē regē ip̄i⁹ p̄li: sicut multi vestrū nouerunt qui scripturas vel attigerunt: vel audierūt. Habuit ergo p̄secutorez Saulē rex David: et cū esset ille mitissim⁹. ille ferocissim⁹: ille lenis: ille in uidus: ille patiēs: ille crudelis: ille bñfic⁹: ille ingrāt⁹: ptulit eum tanta lenitate: ut cū eum accepisset in manus: non illuz attigis set: non illum lesisset. Accepit enim a domi no deo potestate: ut si vellet occideret Saulē ip̄e David: et elegit parcere q̄ occidē. Ille autem nec tali beneficio victus est ut desineret persequi. Inuenimus ergo illo tempore quādo Saul David p̄sequebat regem futurum et predestinatum: rex iam reprobatus: q̄ fugeret a facie Saul in spe luncā ip̄e David. Quid ḡ hoc ad christū: Si omnia que tunc agebātur figure erant futurorū: inuenimus ibi christum et multo maxime. Nā illud: ne corruppas in tituli inscriptionem: nō video quō p̄tineat ad

Psalmus

Alū Dāuid. Nō enī aliq̄s titul⁹ inscriptus erat ip̄i Dāuid quē corrūperet Saul. Tl̄dem⁹ ait in passione dñi scriptū fuisse titu lū: rex iudeor̄: vt ille titul⁹ exprobraret frō tē ip̄o qđ a rege suo man⁹ nō abstinuerūt. In illis. n. Saul erat: i christo Dāuid erat. Christ⁹ em̄ sic apostolicū euāgeliū ē qđ no uim⁹: qđ p̄fitemur: ex semie Dāuid s̄m carnē: nā s̄m diuinitatē sup̄ Dāuid: supra oēs homies: supra celū et terrā: supra angelos: supra visibilia et inuisibilia: qđ oia p̄ ip̄ni fa cta sunt: et sine ip̄o factū ē nihil. Biguat⁹ tū hō fieri ex semie Dāuid ad nos venit: qđ de tribu Dāuid nat⁹ ē: inde v̄go Maria que pepit christū. Inscript⁹ itaq̄ titul⁹ ille ē: rex iudeor̄. Saul vt dixim⁹: p̄pls iudeor̄ erat: Dāuid christ⁹ erat: titulus ibi: rex iudeor̄. Indignati sunt iudei: qđ inscript⁹ erat titu lus: rex iudeor̄: puduit illos habere regem quē crucifigere potuerūt: non enī viderūt: qđ ip̄a crux in q̄ eū crucifixerūt futura erat i frontib⁹ regū. Cū ḡ indignarent̄ ex illo ti tulo: adierūt Pilatū iudicē: cui obtulerūt occidendū christū: et dixerunt ad eū: Noli scribere sic: rex iudeor̄: s̄ scribe: qđ ip̄e dixit se regē esse iudeor̄. Et qđ iam cātātu erat p̄ spiritū sanctū: In finē: ne corrūpas i tituli inscriptionē. Rūdit eis Pilat⁹: qđ scripsi scripsi. Quid mihi suggerit falsitatē: Ego non corrūpo veritatē. Audiuim⁹ ḡ qđ sibi velit: ne corrūpas i tituli inscriptionē. Quid ḡ est cū fuderet a facie Saul in spelūcam: Qđ quidē t̄ Dāuid ille fecit. Sed qđ i illo nō inuenim⁹ tituli inscriptionē: in b̄ inueni am⁹ fugā in spelūcam. Figurabat enī aliqd illa spelūca qua se texit Dāuid. Quare at se texit: Ut occultaref et si inueniref. Quid est cōtegi spelūca: Cōtegi terra. Qui enim fugit in spelūcam: terra cōtegi ne videat. Portabat aut̄ terrā Jesus carnē quā acce perat de terra: et in ea se occultabat: ne a iudeis inueniref d̄. Si enī cognouissent: nā qđ dñm glorie crucifixissent. Quare ḡ dñm glorie nō inuenierūt: Quia spelūca se texerat: id est carnis infirmitatē oculis obijciebat: maiestatē aut̄ diuinitatis in corpore tegmine tanq̄s terre abdito cōtegebant. Illi ḡ nō cognoscētes dei: crucifixerūt hominē. Nec mori potuit nisi in hominē: nec crucifi gi potuit nisi in hominē: qđ nec teneri posset nisi in hominē. Opposuit male querentib⁹ terram: seruauit bene querentibus vitam. Fugit ergo s̄m carnem in spelūcam a facie Saul. Qđ si t̄ hoc velis accipe: ita domi

LVI.

nū fugisse in spelūcam a facie Saul: qđ pas sus ev̄scadeo se occultare iudeis: vt et mo rereb̄t: quātūlibet em̄ seuirent in eū iudei vt morerer̄t: adhuc putabāt eū posse liberari: et ostēdere miraculū aliqd quod filius dei eēt. Hoc pdictū erat i libro sapiētie: Hor te turpissima cōdemnem⁹ illū. Erat enī respectus ex sermonib⁹ illi⁹. Si enī vere filius dei est: suscipiet illū: et liberabit illū de ma nib⁹ cōtrarioū. Quia ḡ crucifigebat: et si li berabat: credideb̄t illū si eē filiū dei. Pro pterea insultatēs pendēti in ligno: et caput agitatēs: dicebāt illi⁹: Si fili⁹ dei est: descen dat de cruce. Alios saluauit: seip̄m saluare nō pōt. Ista dicētes sicut est in ip̄o libro sa pientie: hec cogitauerūt et errauerūt. Ex crauit enī illos malicia eoz. Quid enī ma gnū erat de cruce descēdere: cui facile fuit de sepulchro surgere. Sed qđ: Quia v̄sq̄ ad mortē voluit esse patiēs: vt fuderet a facie Saul in spelūcam. Etenī spelūca inferi or p̄ sterre pōt accipi. Et certe qđ manife stū est: et certū omib⁹ homib⁹ corpus ei⁹ in monumēto positū ē: qđ erat excisū i petra. Hoc ḡ monumētu spelūca erat: illuc fugit a facie Saul. Tādiū enī p̄secuti sunt illum iudei quo adūsq̄ ponereb̄t i sepulchro. Unī pbanius qđ tādiū illū p̄secuti sunt quo usq̄ ibi ponereb̄t. Etiā mortuū in cruce penden tem lancea vulnerauerūt. At v̄bi inuolur⁹ est: curato funere posit⁹ ē in spelūca: iam mi bil habuerūt qđ carnificaret. Resurrexit ḡ dñs ex illa spelūca illesus: incorrupt⁹ quo fuderat a facie Saul: occultas se imp̄is qđ p̄figurabat Saul. Ostēdes se autē mēbris suis. Hā re urgētis mēbra a membris suis palpata sunt. Mēbra enī apli tetigerūt resurgentē et crediderūt: et ecce nihil p̄fuit p̄secutio Saulis. Audiam⁹ ḡ tam psalmū: qđ de titulo eius satis locuti sumus quātūz dñs dare dignat⁹ est:

Expositio psalmi.

Oferere mei deus miserere mei: qđ in te cofidit anima mea. Christ⁹ i passiōe dic̄: miserere mei de. Beo de⁹ dic̄: miserere mei. Qui enī p̄e miseret tui: i te clamat miserere mei. Etenī qđ de illo clamat: miserere mei tuū ē. At te h̄ accepit: ppter te liberādū: carne in dur⁹ ē. Caro ip̄a clamat: Offerere mei de⁹ miserere mei: Hō ip̄e anima est et caro. Tuū enī hominē suscepit verbū: et to t⁹ homo factus est verbū. Ne putetur non ibi fuisse animā: quia euāgelistā ita dicit: Verbus

Psalmus

caro factus est: et habitavit in nobis. **E**t enī dicit: caro hō: sicut alio loco dicit scriptura: **E**t videbit omnis caro salutare dei. **N**ūqđ caro sola videbit: et aia ibi nō erit: **I**terum dicit ipē dñs de homib⁹: **S**icut dedisti ei potestatē ois carnis. **N**ūquid in sola carne accepat potestatē: et nō maxime in aias q̄s p̄mitus liberabat: **E**rgo vbi erat aia ibi erat caro: ibi tot⁹ hō: tot⁹ hō cū vbo: et vbu cū homie: et hō et verbū vñ⁹ homi⁹: et verbū et homi⁹ vñ⁹ deus. **B**icat g: **M**iserere mei de⁹: miserere mei. **H**ō expauescam⁹ voces petētis misericordiā et exhibētis. **I**deo eīm petit: qz exhibet. **A**dhoc eīm hō: qz misericors: nō vt cōditionis necessitate nasceret: s̄ vt nos de cōditione necessitatē liberaret. **M**iserere mei de⁹ miserere mei: qm i te cōfudit aia mea. **A**udis magistr⁹ orantē: disce orare. **A**d hoc eīm orauit vt doceret orare: qz ad hoc passus ē vt doceret pati: ad hoc resurrexit vt doceret sp̄are resurrectionē. **E**t in vmbra alaz tuar⁹ sperabo: donec trāseat iniqtas. **H**oc plane iaz tor⁹ christ⁹ dicit: **D**ic ē et vox nr̄a. **H**ō enī iam trāsiuit iniqtas: adhuc feruet iniqtas. **E**t in fine dixit ipē dñs abundantia futurā iniqutat: et qm abūdauit iniqtas: refrigescet caritas multoz: qui pseuerauerit vſqz i finē b̄ salu⁹ erit. **Q**uis aut̄ pseuerabit vſqz i finem quoadusqz transeat iniqtas: **Q**ui fuerit in christi corpe: qui fuerit in mēbris christi: et a capite didicerit patientiā pseuerandi. **T**āsis tu: et ecce trāsierūt tēptationes tue: et is in aliā vitā i quā ierunt sancti si sanct⁹ fueris: i aliā inquā ierūt martyres: si marty⁹ fueris: ibis et tu in aliā vitā. **N**ūqđ quia tu transisti hinc: ppter ea iaz trāsijt iniqtas. **N**ascunt alij iniqui: sicut moriunt alij iniqui. **Q**uō ergo alij iniqui moriunt: et alij nascunt: sic alij iusti eunt: et alij nascuntur. **V**lsqz i finē seculi: nec iniqutia deerit p̄mens: nec iusticia patiens. **E**t in vmbra alaz tuar⁹ sperabo: donec trāseat iniqtas: id est tu ptegas me: vt ab estu iniqtatis nō arescā: tu vmbraculū p̄bebis mihi. **C**lamabo ad deū altissimū: **S**i altissim⁹ ē quō te audit clamantez: **A**ta ē expimēto fiducia. **B**eu inq̄t qui bñfecit mihi. **H**i anteoz eu quererē bñfecit mihi: clamantē non exaudiet. **B**ene eīm nobis fecit dñs deus mittēdo nobis salvatorē nostrū Jesū chriſtū: vt moreret ppter delicta nr̄a: et resurge ret ppter iustificationē nostrā. **P**ro quali bus mori voluit filiū suū: **P**ro imp̄hs. **I**m

LVI.

p̄j aut̄ nō querebat deū: et quesiti sūt a deo. **D**ic est ḡ ille altissim⁹: vt nō sit ab illo lōge miseria nostra: et gemit⁹ noster: quia p̄pē ē dñs his qui obtruerunt cor. **C**lamabo ad deū altissimū. **B**eu qui bñfecit mihi. **A**lia līa. **T**liberauit. **M**isit de celo et saluum fecit me: **T**am hō ipē: iam caro ipa: iam fili⁹ dei bñm nostrā p̄ticipationē manifestū est: qz saluatus est: et misit de celo pater: et saluauit eū: misit de celo et resuscitauit eū. **G**z vt nouerit qz et ipē de⁹ ē: et ipē resuscitauit eū: vt p̄pē posittū ē in sc̄ptura: qz et p̄i illū resuscitauit: et qz ipē se resuscitauit. **A**udite: qz p̄i illū resuscitauit. **A**plus dicit: **F**act⁹ ē inq̄t obediens vſqz ad mortē: mortē aut̄ crucis: ppter qd et deus eū exaltauit et donauit ei nomē qd est sup omne nomē. **A**udistis patrē resuscitantē et exaltantē filiū: audite: qz et ipse carnē suā resuscitauit. **I**n figura templi dicit ad iudeos: **S**oluite templū hoc: et in tri duo resuscitabo illud. **E**uāgelista aut̄ exposuit nob̄ qđ diceret. **H**oc aut̄ inq̄t dicebat de tēplo corporis sui. **H**ō ḡ ex psona p̄cantis: ex psona hominis: ex psona carnis: dicit: **M**isit de celo: et saluū me fecit. **B**edit in opprobriū cōculcantes me. **Q**ui illū cōculcauerūt: **Q**ui mortuo insultauerūt: qz tanqz hoīem circixerūt: qz deū nō intellexerūt: dedit eos i opprobriū. **A**udete si n̄ est factū: nō futurū credim⁹: sed cōpletum agnoscim⁹. **S**euiersit iudei in christū: supbierūt in christū. **E**ibi: **I**n ciuitatē bierusalē. **E**ibi eīm regnabāt: ibi tumebāt: ibi ceruces ererēt. **P**ost passionē dñi eradicati inde sunt: et p̄diderūt regnū: in quo regem christū agnoscere noluerūt. **Q**uādmodū dati sunt in opprobrium videte. **B**isperli sunt per omnes gentes: nūsc̄z habentes stabilitatem: nūsc̄z certaz sedem. **P**ropterā aut̄ adhuc iudei sūt: vt libros n̄os portent ad confusione suam. **Q**uādo eīm volumus ostendere p̄detatum christū: pferim⁹ paganis istas litteras. **E**t ne forte dicāt duri ad fidem: quia nos illas christiani compoſuimus: vt cum euangelio quod predicamus finxerimus prophetas: per quos predictum videretur quod p̄dicamus: hinc eos cōvincimus: quia omnes ipse littere quibus christus prophetatus est apud iudeos sunt: omnes ipas litteras habent iudei: pferimus codices ab inimicis: vt confundamus alios inimicos. **I**n quali ergo opprobrio sunt iudei: **C**odicem portat iudeus vnde credat christian⁹. **L**v.

Psalmus

LVI.

brarū nostri facti sunt: quomodo solent serui post dominos codices ferre: ut illi portando deficiant: illi legendo perficiant. In tale opprobriū dati sunt iudei: et impletū est qd paulo ante predictū est: **Dedit in opprobriū cōculcantes me.** Quale autē opprobriū ē fratres: ut hunc versum legant: et ipi ceci attendant ad speculū suum: **Sic enim apparēt iudei de scriptura sancta quā portant: quō apparet facies ceci de speculo: ab alijs videtur: ab ipso non videf.** **Dedit in opprobrium conculcantes me.** Querebas forte cuz diceret: **N**isit de celo et saluū me fecit: quid misit de celo? **Q**uē misit de celo? Angelū misit: ut saluum faceret christū: et per seruū saluus fit domin⁹. Omnes enim angeli creatura seruiens christo est. Ad obsequiū muti potuerūt angeli: ad seruitū miti potuerūt: nō ad adiutoriū. Sicut scriptū ē: q̄ angeli misstrabāt ei: nō tanq̄ misericordes indigēti: sed tanq̄ subiecti oipotenti. Quid ergo misit de celo: et saluū fecit me? **M**odo audiuimus in alio versu: quid de celo miserit. **N**isit de celo misericordiā suam et veritatem suam. Ad quā rem: **E**t eruit animā meā de meo cattulorū leonum. **N**isit inquit d̄ celo misericordiā suam et veritatē suaz. Et ip̄e christus ait: Ego sum veritas. **M**issa ē ḡ veritas ut erueret aiaz meā: hinc de medio cattulorū leonū: missa ē misericordia. **I**m̄ christū inuenimus et misericordiā et veritatē. **M**isericordiā nobis cōpatiētē: et veritatē nobis tribuente. Hoc est ergo qd paulo aī dixit: **Quia et ipse se resuscitauit.** Si enī veritas resuscitat christū: et si veritas animā christi eruit de medio cattulorū leonū: ut misericors fuit mori p̄ nobis: ita verax resurgere ad iustificādos nos. Dixit em̄ se resurrecturū: et veritas mentiri nō potuit. Et qz veritas et verax: ppterera cicatrices veras ostendit: qz vera vulnera p̄tulit. Has cicatrices tenuerūt discipuli: palpauerūt: manifestauerūt sibi. Exclamauit qui misit digitos i cōpunctum latus: et ait: **B**omin⁹ meus et deus meus. **M**isericordia p̄ illo mortuus erat: et veritate ad illum resurrexerat. **N**isit de celo misericordiam suā et veritatē suam: et eruit animā meaz de medio cattulorū leonum. Qui sunt cattuli leonum: **P**opulus ille minutus: male deceptus: male seductus a p̄ncipibus iudeo. rum: ut illi leones: illi cattuli leonū: omnes fremerunt: omnes occiderunt. **A**udituri

em̄ sumus hic et cedem ipoz: modo in cōse quētibus versib⁹ psalmi hui⁹. **E**t eruit inqt animā meā de medio cattulorum leonum. **Q**uare dicis: et eruit animā meā: **Q**uid n. passurus eras ut eruere anima tua: **B**ormui conturbatus. Expressit christus mortē suam. Lerte de illo Bavid legimus q̄ fugerit in speluncā: nō tamē quia dormiuit in spelunca. Alius Bavid est in spelūca: alius Bavid est qui dicit: **B**ormui cōturbatus. **T**idem p̄urbationē ipius: nō illo turbato: sed illis turbantib⁹. **T**urbatū se em̄ dixit b̄m̄ opinione frementū: nō b̄m̄ cedentis conscientiā. Putauerūt se illum turbasse: putauerūt yicisse. **I**lle autē dormiuit cōturbatus. **L**am placatus erat iste turbat⁹: ut quādo vellet dormiret. **N**emo dormit turbat⁹: oēs q̄ pturbanūt: aut a somno excitant: aut i somnū vergi nō p̄mittūt. **I**lle aut turbat⁹ ē et dormiuit. **M**agna hūi litas pturbati: magna potestas dormiētis. **B**e q̄ potestate veniebat q̄ dormiuit: **B**equa ip̄e dīc: **P**otestatē habeo ponēdi animā meā: et potestatē habeo sumēdi eā. **N**emo tollet eā a me: sed ego eam pono: et iten sumo eam. **T**urbauerūt illi et dormiuit ip̄e. **L**ui typū gerebat Adā: q̄i īmisit ei deus soporē: ut de latere illi cōiungē faceret. **N**ō em̄ nō poterat vxorē facere p̄mo homi etiā de latere vigilatīs. **A**ut ppterera voluit eū dormire ne sentiret: cuz sibi costa detraberet. **N**ostremo q̄s ita dormit: ut osse sibi cōuulso nō expgiscat. **Q**ui potuit sine dolore auferre costā dormiēt: potuit et vigilatī. **S**ed q̄re voluit dormienti facē: **Q**uia dormiēt christo i cruce: facta ē cōiunct de latere. **P**ercussuz ē em̄ lat⁹ pendens de lācea: et p̄luxerūt ecclie sacramēta. **B**ormui inqt cōturbat⁹. **E**t i alio psalmo manifestat b̄ vbi ait: **E**go dormiui et somnū cepi: ibi ex̄p̄sīt potestate suā. **P**oterat et illic dicē: dormiui sicut dixit hic. **Q**uid ē autē: ego dormiui. **I**d est qz volui: dormiui. **N**on illi me in somnū nolentē cōpulerūt: b̄ mea volūtate: ego dormiui: b̄ illō: **P**otestatē habeo p̄nendi aiaz meā: et potestatē habeo itez suā medi eā. **P**opterea ibi sequiſt dič: **E**go dormiui et somnū cepi: et exurrexi: qm̄ dñs suscepit me. **B**ormui turbat⁹. **V**n̄ turbat⁹: **Q**uib⁹ turbantibus. **C**lideam⁹ quomodo inducat malam cōscientiā iudeis volenti bus excusare se ab interfectione domini. **M**ā opterea eum: sicut loquīt euāgeliū: iudici tradiderūt: ne ipsi eum occidisse yl

Psalmus

derentur. Cum em̄ dixisset iudex tunc **Pilatus:** Accipite eum vos: et sum legem vestram iudicare euz. Responderūt: Nobis non licet interficere quēq;. Interficere nō licet: tradē ad interficiēdū licet. Quis aut̄ occidit: qui audito clamore cessit: an q̄ clamo: vt occideret extorserit. Ipse domin⁹ dicat testimonium a quibus occisus est: vtrū ab illo **Pilato** qui nolēs eum occidit: vñ etiam eum flagellauit: et ueste ignominiosa circūdedit: et flagellatum ad coruz oculos pdixit: vt saltem pena flagellorū eius satiati eū occidi nō extorqueret. Propterea etiam cum videret eos pseuerare: sicut legimus: lauit manus suas et dixit: Innocēs ego suz a sanguine iusti hui⁹. Videritis ut ille innocens qui vel cessit clamantibus: multomagis tamē illi nocentes: qui clamādo eum occidere voluerunt. Sed nos interrogemus et audiamus dominū: quibus tribuat mortem suam: quia dixit: dormiui turbatus. Interrogem⁹ eū et dicam⁹: quoniam dormisti turbatus: q̄ te psecuti sunt: qui te occiderunt. Numquid forte **Pilatus** qui militibus dedit in ligno suspendendū: clavis transfigendū: audiēt qui. **Fili⁹ hominū:** Illos viq; dicit: quos psecutores passus est. Sed quomodo ipsi occiderunt qui ferrum nō serebant: qui gladium non strinxerunt: qui impetū in eum non fecerūt ad occidendū: vnde occiderūt. Dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus. Noli attendere inermes manus: sed os armatū. Inde gladius percussit quo christus occidereſ: quomodo et de ore christi vnde et iudei occiderent. Habet enim ille gladiuz bis acutum occidentis et resurgentis: et resurgens percussit eos: et diuisit ab eis quos faceret fides suos. Illi malū gladiū: ille bonuz. Illi sagittas malas: ille bonas. Nam habet et ip̄e sagittas bonas: verba bona: vnde sagittet cor fidele vt ametur. Ergo alie istorū sagitte: et aliis istorum gladius. **Fili⁹ hominū** dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum machera acuta: lingua filioruz hominū machera acuta: et dentes eorū arma et sagitte. Quādo ergo percusserunt: nisi quando clamauerūt: Crucifige crucifigez. Et quid tibi fecerūt o domine? Exultet hic propheta. Superius em̄ omnes illos versus domin⁹ loquebat: Propheta quidē sed ex persona domini: q̄r ī propheta domin⁹: Et qn̄ loquit ex persona sua propheta: ipse dominus

LVI.

loquit p̄ cum q̄ ei indicat veritatez quā loquatur. Hodo ergo ex persona prophete: audite fratres mei. Cidit dominū in spiritu iste propheta humiliatū: cesuz: flagellatū: colaphis percussuz: expalmatū manib⁹: sputis illinitū: spinis coronatū: ligno suspensum. Illos scuētes: illū tolerante. illos exultates: illum quasi victimū vidit in spū: et post illā iam omnē humilationē: et illoū furorē resurrexisse eum: et illa omnia que fecerant iudei scuētes facta esse inania: et eleuat⁹ gaudio tanq; videret fieri. **Exaltaret** inquit: sup celos deus: Homo i cruce: sup celos deus: remaneant in terra scuētes: tu in celo esto iudicans. Vbi sunt q̄ srebant: vbi sunt dentes eorū arma et sagitte: Nonne sagitte infantū facte sunt plage eorū: Alio em̄ loco p̄s. H̄ dicit: volens eos ondere inanit scuisse et inanit i furiā p̄cipatos esse: qm̄ nihil potuerūt facere christo ad horā crucifixo: et postea resurgentī atq; in celo sedenti. Sagitte infantū facte sunt plage eorum: quoniam infantes faciunt sibi sagittas de cānis. Sagitte autem que: aut que vires: aut qui arcus: aut qui ictus: aut quod vulnus: Exaltare sup celos de⁹. Et sun omne terrā glia tua. Ut qd exaltat̄ sup celos de⁹. F̄es exaltatū deū sup celos nō videm⁹: si credim⁹. Sup oēm ā terrā gloriā eius: nō tm̄ credim⁹ sed etiā vides. Qualem vō yesaniam patiunt̄ hereticī quoſo vt attendatis. Illi precisi a compagine ecclie christi: et partē tenētes: et totū anuttentes: nolunt comunicare orbi terrā quo diffusa est gloria christi. Nos autē catholici i omni tra sum⁹: qz om̄i terre cōcam⁹ quacūq; glia christi diffusa est. Vide mus em̄ qd tūc cantatū est: mō zpletū: exaltat⁹ ē sup celos deus nr̄: et sup omnē terrā glia ip̄i⁹. O heretica insania: qd nō vides credis metū: qd vides: negas. Credis me cū exaltatū christū sup celos qd nō vide m⁹: et negas gloriā eius sup omnē terrā qd videm⁹. Exaltare sup celos de⁹: et sup oēm terrā glia tua. Redi ad v̄ba dñi: et ip̄e dñs narrare nobis incipit tanq; alloquēs nos: exultante etiā propheta et dicēte: Exaltare sup celos de⁹: et sup omnē terrā glia tua. Cōfir mat nos et ipse tāq; dicēs nob: Quid mihi facere potuerit illi q̄ me psecuti sūt: Quare aut̄ nos alloquīt: Quia faciūt et nob: et nihil faciūt q̄ nos silit̄ fuerint psecuti. Videat enim caritas vestra alloquētem nos dominū et exhortantem nos exemplo suo.

Psalmus

Alia lfa.
Laqueū.

Alia lfa.
nō babet

Fdiscipulā paueñ pedib⁹ meis
z incuruauerūt animā meā. Tolute-
rūt illam quasi de celo deponere t ad infe-
riora deprunere. Curuauerūt animā meā.
Foderūt ante faciem meā foueā:
z ipi incident in eam. **M**ibi nocue-
rūt an sibi: Ecce ille exaltatus ē sup celos
deus: z ecce sup omnē terraz gloria ipius.
Regnū christi videmus: ybi est regnū iu-
deorū: Qm ergo fecerūt qd facere nō de-
buerūt: z factū est in illis qd pati debuerūt:
ipi foderūt foueā: z ipi incident in eaz. **O**r
em psecuti sunt christū: christo nō obfuit: b
ipie obfuit. Et nolite deputare fratres ipis
solis b accidisse: **O**mnis qui parat foueaz
fratri suo: necesse est vt ipse incidat in eam.
Intendite fratres met: christianos oculos
habete: nolite decipi visibilib⁹. **F**orte enim
alicui vestrū qz hoc dixi: subuenit mō. Si
qz voluit fratri suo fraudē facere: z voluit
ei aliquas insidias machinari: z machina-
tus est z impleuit: z cecidit frater i insidias
eius: z expoliatus est: aut p̄ssus est siue car-
cere: siue falso testimonio: siue aliquo nefari-
a criminatiō circūuent⁹: videtur aut iste
oppressus: ille oppressissime: iste victus: ille vi-
cisse: z falsum putatur qd dixim⁹: quia qui
cūqz foueā parauerit fratri suo: ipse cadet i
eam. **I**nterrogo vos tanqz christianos: vt
sumatis exemplū de his que iam nouim⁹.
Pagani psecuti sunt martyres: martyres
capti sunt: ligati sunt: in carcere missi sunt:
bestijs subiecti sunt: Alij ferro pcussi: alij
ignibus cōcremati: vicerunt psequētes: et
victi sunt martyres. **A**bsit. Quere gloriaz
martyrū apud deum: quere foueam pag-
norū in cōfossa conscientia. Ibi enim est
fouea quo cadit impius i cōscientia mala.
Putatis eum in foueam nō cecidisse qui lu-
cem christi perdidit: z cecitate pcussus est:
Si non caderet in foueam: videret ante se:
nescit quo eat: quomō qui ambulat in via
cum ceciderit in foueam p̄dedit viam. **V**i-
detis ergo omnes malefactores perdidisse
viam implicatos facinore. Sed iam te tra-
didit in manus forte latronis: aut in man⁹
alicuius: in iusti vel circūuenti a se iudicis:
z tu in p̄slura es: ille letat: ille exultat. Noli
iam dixi: noli habere oculos paganorum:
christianos oculos habe. **V**ides illū q ex-
ultat: ipa exultatio est fouea ipius. **N**elior
est enim tristitia iniqua patientis: q̄ leticia
iniqua facientis. **I**pa leticia iniqua facie-
tis: ipa est fouea: illuc quisqz cum ceciderit

LVI.

oculos pdit. Te doles: quia perdidisti ve-
stem: et illum non doles: quia perdidit fi-
dem. **Q**uis vestrū grauiore danno per-
cussus est: Ecce ille occidit: tu occideris.
Quis ille: tu mortuus es: Absit. **T**ibi est fi-
des christianorū: z ybi est ille qui moritur
ad temp⁹: **A**udiat dominū suum: Qui cre-
dit in me lic⁹ moriatur: viuit. Ergo qui nō
credit lic⁹ viuat: mortuus est. **F**oderūt an-
te faciem meām foueām: z ipsi incident in
eam. **O**nūb⁹ malis necesse est vt hoc cō-
tingat: bonorum autē patientia pparatio-
ne cordis excipit voluntatez dei: z gloriaf
in tribulationib⁹: dicens quod sequitur:

Paratum cor meū deus paratu

cor meū: cantabo z psallam. **Q**uid

fecit mihi: **P**arauit foueaz: cor meū para-
tum est. **I**lle parauit foueām ad decipien-
dum: ego cor nō parabo ad perpetiendū.
Ille parauit foueām ad opprimendū: ego
cor parabo ad tolerandum. **P**ropterea il-
le incident in eam: ego autē cantabo z psal-
lam. **A**udi cor paratum in apostolo: quia
imitatus est dominū suū: Gloriamur inqz
in tribulationib⁹: quia tribulatio patientiā
operat: patientia pbatonem: pbatio spē:
spes vō non confundit: qz caritas dei dif-
fusa est in cordibus nostris per spiritūsan-
ctum qui datus est nobis. **E**rat in pressu-
ris: in catenis: in carceribus: in plagiis: in
fame z siti: in frigore z nuditate: i omni va-
statione laborum z dolore: z dicebat: glo-
riamur in tribulationib⁹. **V**nde: **Q**uaia pa-
ratum est cor eius: ideo cantabat z psalle-
bat. **P**aratum cor meū deus: paratum cor
meū: cantabo z psallam. **E**xurge glo-
ria mea: **I**lle qui fugerat a facie Saul in
speluncam: Exurge gloria mea: glorifica-
tus Jesus post passionem. **E**xurge psal-
terium z cithara. **Q**uid vocat vt sur-
gat: **B**uo organa video: corpus aut chri-
sti vnū video. **U**na caro resurrexit: z duo
organa resurrexerūt. **A**lteruz ergo organū
psalteriu: alterum cithara. **O**rgana dicu-
tur omnia instrumenta musicorū. **N**on so-
lumi illud organū dicit quod grande est
z inflatur follibus: sed quicquid aptat ad
cavilēnam z corporeū est: quo instrumen-
to vtitur qui cantat: organū dicitur. **D**i-
stincta sunt autē inter se ista organa: z vo-
lo quātum domin⁹ voluerit indicare vo-
bis: z quomodo distincta sunt: z q̄re distin-
cta: et quare vtrūqz dicatur: exurge. **J**am
dixim⁹: una caro domini resurrexit: z dicit

Alia lfa.
psalmū dicā.
domino.

Psalmus

exurge psalteriu & cithara. Psalteriu ē organū qd quidē manibus ferit & cutientis: & chordas distinctas habet: sed illū locū vñ sonū accipiunt chorde: illud cōcaū lignū qd pendet & tactū resonat: qz accipit aerez psalteriu in supiore pte habet. Cithara aut̄ hoc genus ligni cau & resonās i inferiore pte habet. Itaq i psalterio chorde sonum desup accipiūt: in cithara aut̄ chorde sonum ex inferiore pte accipiūt. Hoc interest inter psalteriu & citharā. Quid ḡ duo hec organa nobis figurāt: Excitat em̄ christus dñs noster psalteriu suū & citharā suā: & dicit. Exur̄gā diluculo. Huto qz hic iam agnoscitis dominū resurgentē. Legimus i euangelio: videte horā resurrectiōis q̄dū p̄ vmbras q̄rebat christ⁹: lux sit itaq agnoscat: diluculo surrexit. Sed quid est psalterium: quid est cithara: Per carnē suā dominus duo genera factorū opatus est: miracula & passiōes. Miracula desup fuerūt: passiones de inferiori fuerūt. Illa em̄ que fecit miracula diuina erant: sed p̄ corp⁹ fecit: per carnē fecit. Caro ergo diuina operans psalteriu est: caro humana patiens cithara est. Sonet psalteriu: illuminens cecit: audiant surdi: strigant paralitici: ambulent claudi: surgant egroti: resurgent moruti: iste est son⁹ psalterij. Sonet et cithara: esuriat: sitiāt: dormiat: teneat: flagellef: irideatur: crucifigat: sepeliat. Cum ergo vides i illa carne quedā sonuisse desup: quedam de inferiori pte: vna caro resurrexit: & in vna carne agnoscimus et psalteriu & citharā. Et ista duo genera factoz impleuerūt euangeliu: & predicat in gentibus. Nā & miracula & passiones dñi pdicant. Ergo surrexit psalteriu & cithara diluculo: & confitest dño. Et quid ait: Confitebor tibi in populis dñe psallam tibi in gentibus. Quia magnificata est vscq ad celos misericordia tua: & vscq ad nubes veritas tua. Celi sup nubes: & nubes infra celos: et tamē ad hoc celum primū p̄tinēt nubes. Sed aliquā nubes recubunt sup montib⁹ vscq adeo i p̄ primo aere cōglomerant. Celū autē sursum ē habitatio angelorum: sedum: dominatiōnū: principatiū: potestatum. Illud ergo forte videat suisse dicendū: Magnificata est vscq ad celos veritas tua: & vscq ad nubes misericordia tua. Et tenīz in celo angeli laudant deū videntes ipsam specie veritatis: sine ylla caligine visionis: sine interpo-

LVII.

latione aliqua falsitatis: vident: diligunt: laudant: no fatigant. Ibi veritas: hic autē in nostra miseria vscq misericordia. Misero em̄ p̄benda est misericordia. Non em̄ opus est misericordia sursum: vbi null⁹ est miser. Hoc p̄pterea dixi: quia videat cōgruentius dici potuisse: Magnificata est vscq ad celos veritas tua: & vscq ad nubes misericordia tua. Hubes em̄ intelligim⁹ pdicatores veritatis. Homines em̄ portātes istā carmeni caliginosam quodāmō: sed vñ de⁹ & coruscat miraculis: & tonat p̄ceptis: & ipi sunt ille nubes de quib⁹ dicit Esaias ex persona dñi: increpans quādam vineā malaz sterili: spinosam: Adāabo nubibus meis ne pluāt sup eā imbrē: id est mādabo apostolis meis ut deserāt iudeos: & nō illis euā gelizent: sed euāgelizent in terra bona geniū: vnde non spine: sed vne p̄cedant. Homines ergo nubes dei esse pdicatores veritatis: p̄petas: aplos: onines recte proferentes verbū veritatis: & habentes in se lumen occultū: sicut habent nubes: vnde coruscant. Homines ergo nubes. Quid sibi vscq vult: dñe: qā magnificata est vscq ad celos misericordia tua: & vscq ad nubes veritas tua. Ecclitas p̄pollet in angelis: sed dedisti illā & hominib⁹: & deduxisti illā vscq ad nubes. Sursum misericordia videntur angeli non indigere: sed quia hominib⁹ misericordia non indigere: sed quia hominib⁹ misericordia cōmunicatiōe resurrectiōis angelos facis: vscq ad celos misericordia tua. Gloria domino deo nostro: & misericordie ipius & veritati ipius: qā nec deseruit nos misericordia facere beatos p̄ gratiam suam: nec fraudauit nos veritate: qā primo veritas carne coopta venit ad nos: & sanavit p̄ carnem suam oculū interiorē cordis nostri: vt eā postea facie ad faciem videre possem⁹. Agentes ergo illi gratias dicamus cū psalmo ipo ultimos versus quos iam dudum etiā dixi. Exaltare sup celos de⁹: & super omne terrā gloria tua. Hoc em̄ ei dixit: p̄p̄beta ante tot annos: hoc mō videm⁹ nos: hoc ergo dicam⁹ & nos.

Explicit Tractatus de ps. LVII.

IOr quam cantauimus audienda nobis magis ē: q̄ clamāda. Omnibus enim tanq̄ in contione generis humani veritas clamat.